

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Anden behandling af lovforslag nr. L 89:

Forslag til lov om bindende forhåndsbesked om skattespørgsmål m.v.

(Fremsat 17/12 82. Første behandling 21/1 83. Betænkning 11/3 83).

Der var stillet 14 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling**Lykketoft (S):**

Da mit partis ordfører, hr. Tastesen, ikke kan være til stede, skal jeg ganske kort gøre en bemærkning om socialdemokratiets ændringsforslag, som går ud på, at man skal opkræve en afgift på mindst 1.600 kr. – reguleret efter udskrivningslovens § 4, altså svarende til 2.000 kr. – pr. sag. Vi mener, at en afgift af denne størrelse er passende, fordi det vil være ønskeligt at begrænse de administrative belastninger ved ordningen om bindende forhåndsbesked ved, at man ikke tilskynder borgerne til at rette henvendelse i sager af meget beskeden betydning.

Man må tage i betragtning, at ordningen, hvis ikke der er et rimeligt gebyr, for enkelte skatteydere kan blive et alternativ til normal betaling for advokat- og revisorbistand. Derfor mener vi, at der her er et område, hvor det er rimeligt at fravige det normale gratisprincip i forvaltningen.

Desuden mener vi, at der må være mulighed for i særlige tilfælde, hvor forespørgslen er særlig arbejdskrævende, at opkræve et til-

lægsgebyr, der står i forhold til den arbejdsindsats, skatteforvaltningen skal yde.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg må straks sige, at vi overhovedet ikke forstår den holdning, socialdemokratiet indtager i denne sag, hvor det foreslår en væsentlig forhøjelse af det gebyr, der skal lægges for at få bindende forhåndsbesked om skattespørgsmål – endda med adgang til på uvist grundlag at forlange yderligere gebyr betalt, hvis man siger, at arbejdet med at give svaret har været af væsentligt omfang.

Forholdet har været det, at vi i mange, mange år har kunnet spørge, uden at svaret var bindende, og det har i og for sig aldrig kostet noget. Det kunne man finde ud af at rette sig efter. Da kildeskatteloven blev indført, fik vi en adgang til at få bindende forhåndsbesked i dødsbosager mod et meget beskedent gebyr – indført af den daværende socialdemokratiske regering. Dette gebyr på nogle få hundrede kroner har stået uændret indtil den dag i dag og er det fortsat. Mod det lave gebyr kan man få bindende forhåndsbesked i selv meget indviklede dødsboskatningsspørgsmål.

Jeg kan slet ikke fatte, at man vil ødelægge – for det tror jeg man gør her – en god ordning om bindende forhåndsbesked ved at sørge for, at der er mange, der vil afstå fra at benytte den – de, der ikke har særlig godt råd, fordi der kræves et for højt gebyr. Det kan ikke nytte noget, som hr. Lykketoft gør det, at sige, at det skulle være sager af beskeden betydning, der på denne måde blev bragt frem. Det hindrer jo selve lovens tekst. Sagen skal være af væsentlig betydning, for at man kan få den bindende forhåndsbesked.

Ud fra dette må jeg bede om, at man tænker sig om, inden man søger gennemført en regel – det skulle man da allermindst vente fra hr. Lykketofts parti – som måske bevirker, at borgerne her i landet af gebyrmæssige grunde må afstå fra at få klarhed over deres forhold på forhånd. Når vi til, at dette skulle blive stemt igennem, så vil jeg bede om, at vi får en fornyet drøftelse i udvalget af disse forhold, for det kan simpelt hen ikke være rigtigt, at man på den måde vil sørge for, at den mindre næringsdrivende, den mindre skatteyder med en relativt beskeden indkomst, for hvem det lige så godt kan være et